

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Nemožnosť podať dovolania pre nesprávne či nedostatočné zistenie skutkového stavu v civilnom sporovom konaní**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/228/2017 zo dňa 21. 6. 2018
- 2. Zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach práva duševného vlastníctva nemožno odôvodniť len s odkazom na všeobecnú úpravu neodkladných opatrení**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/252/2017 zo dňa 25. 7. 2017
- 3. Spôsob rozhodnutia súdu o trovách konania, ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/47/2017 zo dňa 21. 6. 2018
- 4. Zisťovanie skutkového stavu správnym orgánom k objasneniu priestupku**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/87/2016 zo dňa 28. 6. 2018
- 5. Odmietnutie dovolania z dôvodu jeho nespísania advokátom**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/33/2018 zo dňa 10. 7. 2019
- 6. Pripustenie navrhovaného dôkazného prostriedku účastníka konania správnym orgánom**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan/17/2017 zo dňa 19. 6. 2018
- 7. Pre odôvodnenosť obavy z ohrozenia exekúcie nepostačuje skutočnosť, že dlžník nedosahuje dobré hospodárske výsledky**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/26/2017 zo dňa 11. 5. 2017
- 8. Pomery odôvodňujúce priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov musia byť také, aby platenie viedlo k existenčnému ohrozeniu strany sporu**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/588/2016 zo dňa 24. 1. 2017
- 9. Skutočnosť, že sa s dlžníkom nemožno skontaktovať, nestačí na osvedčenie obavy z ohrozenia budúcej exekúcie**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/6/2019 zo dňa 12. 2. 2019
- 10. K formulácii petitu na určenie výživného medzi manželmi**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12CoP/27/2018 zo dňa 30. 8. 2018
- 11. Zriadenie záložného práva na majetok dlžníka odôvodňuje obavy z ohrozenia exekúcie; zmena spoločníka či konateľa dlžníka tieto obavy neodôvodňuje**
Uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 2Cob/66/2017 zo dňa 17. 7. 2017
- 12. Na rozhodovanie o sťažnosti nemožno analogicky použiť ustanovenia CSP o odvolaní**
Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 14Cob/27/2018 zo dňa 20. 8. 2018
- 13. Konkurzný spis nie je verejným registrom či zoznamom v zmysle § 185 ods. 2 CSP; k okruhu uvedených verejných registrov a zoznamov**
Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/20/2018 zo dňa 24. 1. 2019
- 14. K včasnosti ospravedlnenia neprítomnosti žalovaného a k zrušeniu rozsudku pre zmeškanie z dôvodu choroby splnomocnenca, ktorý súdu nedoložil plnú moc do pojednávania**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Cob/234/2017 zo dňa 14. 8. 2018
- 15. V konaní o vyporiadaní BSM nemožno riešiť, či sú súčasťou BSM vecí prevedené na tretie osoby. Prevod vozidla z BSM nie je bežnou vecou.**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11CoP/256/2017 zo dňa 19. 3. 2019

1. Nemožnosť podať dovolania pre nesprávne či nedostatočné zistenie skutkového stavu v civilnom sporovom konaní

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/228/2017 zo dňa 21. 6. 2018

Anotácia:

Dovolaateľ podal proti rozsudku odvolacieho dovolanie. V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Namietal, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces nepreskúmateľnosťou rozsudku odvolacieho súdu, pretože tento neprípustným spôsobom pracoval s doterajšou judikatúrou, keď sebe vhodnú citoval a rovnako dôležitú, pre neho priaznivú, zamlčal (nespomenuť ju). Rozhodnutie odvolacieho súdu je tiež podľa neho založené na nesprávnom právnom posúdení veci, na nesprávnych skutkových zisteniach a na neúplnom dokazovaní.

Právna veta:

Ak je v dovolaní namietané nesprávne právne posúdenie veci odôvodnené tým, že skutkové zistenia a z nich vyplývajúci skutkový záver sú chybné, teda že skutkový stav, z ktorého vychádzal odvolací súd, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nie je z obsahového hľadiska splnená zákonná náležitosť dovolania vyplývajúca z § 428 C. s. p., a to jeho odôvodnenie dovolacími dôvodmi. V tomto ustanovení sa totiž za jednu z náležitostí dovolania považuje aj uvedenie toho, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody). Civilný sporový poriadok pritom v ustanoveniach § 420 a § 421 rozlišuje dva druhy dovolacích dôvodov. V prvom prípade (§ 420 C. s. p.) sa jedná o dovolanie podané z dôvodu existencie tzv. zmätočnosťných vád a v druhom prípade (§ 421 C. s. p.) sa jedná o dôvod dovolania spojený s právnym posúdením veci. Nesprávne či nedostatočné zistenie skutkového stavu ako dovolací dôvod C. s. p. nepozná.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Dovolacie dôvody

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 420, § 421

2. Zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach práva duševného vlastníctva nemožno odôvodniť len s odkazom na všeobecnú úpravu neodkladných opatrení

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/252/2017 zo dňa 25. 7. 2017

Anotácia:

Žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zložiť do úschovy súdu peňažnú zábezpeku v sume 54 667,50 eur do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobca tvrdil, že žalovaný protiprávne rozširuje práva nositeľov autorských práv, a to prostredníctvom 18 500 prípojok, prostredníctvom ktorých by mal žalovaný šíriť predmety ochrany nositeľov práv bez súhlasu a zaplatenia príslušnej odmeny.

Právna veta:

- I. Prvoinštančný súd okrem príslušnej hmotnoprávnej úpravy zák. č. 185/2015 Z. z. Autorského zákona, taktiež neaplikoval pri rozhodovaní príslušné procesné ustanovenia týkajúce sa špeciálne inštitútu neodkladného opatrenia vo veciach práva duševného vlastníctva (§ 341 až 342 Civilného sporového poriadku).
- II. Pokiaľ Civilný sporový poriadok obsahuje osobitnú, špeciálnu právnu úpravu v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, týkajúcu sa nariadenia neodkladného opatrenia vo veciach práva duševného vlastníctva, pokiaľ súd na túto špeciálnu úpravu neprihliadal a pri právnom posúdení dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z ustanovení a zákonných kritérií obsiahnutých v tejto špeciálnej úprave nevychádzal a v rozpore so zásadou *lex specialis derogat legi generali* aplikoval výlučne len všeobecnú právnu úpravu citáciou ustanovenia § 324 ods. 1 a § 325 ods. 1 a 2 písm. c/ a d/ CSP, ide o zásadnú vadu a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, ktoré samo osebe má za následok nutnosť odvolaním napadnuté uznesenie zrušiť z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Nesprávne právne posúdenie veci a nepreskúmateľnosť odôvodnenia uznesenia je z hľadiska vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie pritom zásadné. Pokiaľ zjavne súd neposúdil dôvodnosť návrhu na neodkladné opatrenie s aplikáciou konkrétnej hmotnoprávnej úpravy ktorej sa nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana dotýka a neposúdil ho súd ani s aplikáciou príslušných procesných ustanovení Civilného sporového poriadku, ktoré osobitne špeciálnou úpravou upravujú neodkladné opatrenia vo veciach práva duševného vlastníctva, nemožno potom považovať ani odôvodnenie úvah súdu a vyvodenie nedôvodnosti návrhu za presvedčivé a riadne a zákonne zdôvodnené.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie vo veciach práva duševného vlastníctva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 324, § 325, § 341

3. Spôsob rozhodnutia súdu o trovách konania, ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/47/2017 zo dňa 21. 6. 2018

Anotácia:

Krajský súd na odvolanie žalobkyne napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vstup občianskeho združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nepripustil.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktoré však písomným podaním vzal späť. Najvyšší súd nepriznal úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania.

Právna veta:

Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v dovolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

Dovolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalobkyne rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Náhrada trov konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – Čl. 4 ods. 2, Čl. 17, § 262, § 453 ods. 1

4. Zisťovanie skutkového stavu správnym orgánom k objasneniu priestupku

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/87/2016 zo dňa 28. 6. 2018

Anotácia:

Žalobkyňa sa žalobou domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaným. Uvedeným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Krajský súd žalobu zamietol. Najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Právna veta:

V predmetnej právnej veci nebol podľa názoru najvyššieho súdu presne a nado všetku pochybnosť zistený skutkový stav, ktorý viedol k objasneniu priestupku a jeho skutkovej podstaty. V ustanovení § 3 Správneho poriadku sú zakotvené základné zásady správneho konania. Jednou z nich je zásada zákonnosti (§ 3 ods. 1). Z uvedenej zásady vyplýva, že správne orgány sú v konaní a pri rozhodovaní povinné postupovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V neposlednom rade sú povinné prihliadať aj na obsah medzinárodných zmlúv, ktoré v súlade s čl. 7 Ústavou Slovenskej republiky majú prednosť pred zákonmi. Ďalšou základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 5 Správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Rozhodnutiu o vine obvinenej z priestupku musí predchádzať zistenie skutkového stavu, z ktorého spôsobom nevzbudzujúcim akékoľvek pochybnosti je zrejmé, že obvinená z priestupku sa dopustila protispoločenského konania, ktorým naplnila skutkovú podstatu priestupku zákonodarcom ustanoveného v zákone č. 372/1990 Zb., konkrétne v prejednávanej veci – priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Zisťovanie podkladov pre rozhodnutie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 71/1967 Z. z. – § 3 ods. 1 a 5, § 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3

5. Odmietnutie dovolania z dôvodu jeho nespísania advokátom

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/33/2018 zo dňa 10. 7. 2019

Anotácia:

Zo spisu je zrejmé, že v danom prípade dovolateľ:

- a/ napadol rozsudok odvolacieho súdu obsahujúci riadne poučenie podľa ust. § 429 ods. 1 CSP,
- b/ nemá právnické vzdelanie,
- c/ nie je dovolateľom uvedeným v ust. § 429 ods. 2 CSP a
- d/ podal dovolanie, ktoré nespísal advokát.

Právna veta:

Pokiaľ nejde o dovolateľa uvedeného v § 429 ods. 2 CSP, a dovolateľ bol v odvolacom konaní riadne poučený o tom, že dovolanie musí spísať advokát, skutočnosť, že v dovolacej lehote bolo podané iba dovolanie nespísané advokátom, predstavuje nedostatok obligátneho znaku dovolania, ktorý už nemožno dodatočne reparaovať.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Náležitosti dovolania, Rozhodnutie o dovolaní

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 160/2015 Z. z. – § 429 ods. 1 a ods. 2, § 447 písm. e)

6. Pripustenie navrhovaného dôkazného prostriedku účastníka konania správnym orgánom

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan/17/2017 zo dňa 19. 6. 2018

Anotácia:

Žalobca podal žalobu proti rozhodnutiu, ktorým bol uznaným vinným za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky. Krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žaloba je dôvodná, lebo zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Žalovaný proti rozsudku Krajského súdu podal kasačnú sťažnosť. Najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Právna veta:

Postup správneho orgánu, ktorý iba predvolal znalca k podaniu vysvetlenia o čom podľa § 22 Správneho poriadku spísal zápisnicu bez toho, aby o tejto skutočnosti informoval žalobcu a bez toho, aby žalobca mal možnosť klásť znalcovi otázky napriek vedomosti správneho orgánu o záujme žalobcu o výsluch znalca, je podľa názoru kasačného súdu nesprávny a možno konštatovať, že správny orgán nezistil náležite všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, a teda správny orgán svojim postupom nezistil presne a úplne skutočný stav veci. Vzhľadom na rozpory v tvrdeniach žalobcu a závermi znalca uvedenými v znaleckom posudku ma kasačný súd za to, že povaha veci si vyžadovala konfrontáciu medzi žalobcom a znalcom tak, aby všetky námietky smerujúce voči znaleckému posudku boli riadne a náležite posúdené a zodpovedané, tak aby sa zistil úplne a presne skutočný stav veci, ktorý je predpokladom zákonnosti rozhodnutia.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Dokazovanie v správnom konaní

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 71/1967 Zb. – § 32 ods. 1, 2, § 33 ods. 1

7. Pre odôvodnenosť obavy z ohrozenia exekúcie nepostačuje skutočnosť, že dlžník nedosahuje dobré hospodárske výsledky

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/26/2017 zo dňa 11. 5. 2017

Anotácia:

Navrhovateľ navrhol, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie v zmysle § 343 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorým by zriadil záložné právo v prospech navrhovateľa k špecifikovaným nehnuteľnostiam, nachádzajúcich sa vo vlastníctve odporcu, a to z dôvodu obavy, že exekúcia pohľadávky navrhovateľa (vo výške 494.071,75 eur s prísl.) bude ohrozená. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia navrhovateľ odôvodnil tým, že odporca intenzívne začal proces scudzovania svojho majetku, čo zistil z internetovej stránky T..N..sk a má dôvodnú obavu, že odporca je insolventný, čo vyplýva z jeho nekonania vo veci úhrady splatných peňažných záväzkov.

Právna veta:

Na účely posúdenia, či určitá exekúcia môže byť reálne ohrozená alebo nie, nie je relevantné, aký hospodársky výsledok dosiahol v určitom účtovnom období dlžník, ale je podstatné, aký exekvovateľný majetok daný dlžník vlastní (t.j. aké sú aktíva dlžníka).

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie, Zabezpečovacie opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 160/2015 Z. z. – § 325 ods. 1, § 343 ods. 1

8. Pomery odôvodňujúce priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov musia byť také, aby platenie viedlo k existenčnému ohrozeniu strany sporu

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/588/2016 zo dňa 24. 1. 2017

Anotácia:

Napadnutým uznesením okresný súd nepriznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov. Proti uzneseniu okresného súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom len v stručnosti uviedol, že príjem, ktorý uviedol, mu nepostačuje ani na pokrytie životných potrieb a nemá z akých zdrojov zaplatiť súdny poplatok.

Právna veta:

Zákon, pokiaľ vyžaduje naplnenie zákonných kritérií pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 254 ods. 1 CSP, predpokladá u strany sporu také objektívne preukázané a spravidla subjektívne nezavinené nepriaznivé sociálne a majetkové pomery, z ktorých by jednoznačne vyplývala nemožnosť strany splniť si poplatkovú povinnosť v konaní, prípadne by splnenie povinnosti zaplatiť súdny poplatok stranu sporu zjavne neúnosne zaťažilo a viedlo by k cekovému zhoršeniu jej sociálnej situácie, až k ohrozeniu životnej úrovne, respektíve až k existenčnému ohrozeniu poplatkovou povinnosťou zaťaženého účastníka/strany sporu.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Oslobodenie od súdneho poplatku

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 254 ods. 1

9. Skutočnosť, že sa s dlžníkom nemožno skontaktovať, nestačí na osvedčenie obavy z ohrozenia budúcej exekúcie

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/6/2019 zo dňa 12. 2. 2019

Anotácia:

Nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie osvedčil navrhovateľ tým, že odporca s ním absolútne nekomunikuje, neposkytuje mu žiadnu súčinnosť a zálohu vo výške 5.000,- Eur mu nevrátil napriek tomu, že evidentne podniká a má dostatok finančných prostriedkov zo svojej podnikateľskej činnosti. Jeho konanie je tak konaním v rozpore s dobrými mravmi, čo vzbudzuje dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie.

Právna veta:

Existenciu obavy z ohrozenia exekúcie odôvodňoval navrhovateľ tým, že odporca dlhodobo neposkytuje zákonom predpokladanú súčinnosť. Len samotné správanie sa odporcu, ktorý s navrhovateľom žiadnym spôsobom nekomunikuje a s ktorým nie je možné sa ani skontaktovať, podľa názoru odvolacieho súdu na osvedčenie obavy navrhovateľa z ohrozenia budúcej exekúcie nestačí.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Zabezpečovacie opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 343

10. K formulácii petitu na určenie výživného medzi manželmi

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12CoP/27/2018 zo dňa 30. 8. 2018

Anotácia:

Navrhovateľka sa návrhom domáhala určenia manželského výživného. Navrhla, aby okresný súd určil manželské výživné približne v rovnakej úrovni, ako má manžel dôchodok, teda okolo 200 – 250,- Eur mesačne, resp. rozhodnutie ponechala na úvahu okresného súdu.

Právna veta:

- I. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľka podala na súd prvej inštancie podanie označené ako „Návrh na určenie manželského výživného.“ Navrhovateľka v podaní (ktoré podľa obsahu má byť návrhom na začatie konania) uviedla: „Výšku príspevku ponechávam na súd, nakoľko mi nie je známa výška jeho príjmu.“ (manželovho príjmu – poznámka odvolacieho súdu).
- II. Odvolací súd konštatuje, že podanie navrhovateľky nemalo zákonné náležitosti v zmysle ustanovenia § 25 CMP, pretože z neho absentuje petit (čoho sa navrhovateľka domáha, t. j. rozsah uplatneného nároku, počiatok uplatnenia nároku, termín splatnosti v tom-ktorom mesiaci).
- III. Odvolací súd dodáva, že aj keď navrhovateľka na pojednávaní uviedla: „K veci by som chcela teda ďalej uviesť, že ja teda požadujem, aby súd rozhodol tak, aby určil manželské výživné približne v rovnakej úrovni, ako má on dôchodok, teda požadujem manželské výživné okolo 200, 250 Eur mesačne, resp. rozhodnutie ponechávam na zváženie súdu“, zo strany navrhovateľky nedošlo k formulácii konkrétneho návrhu výroku rozsudku.

Právna oblasť: Civilné právo procesné, Rodinné právo

Právny inštitút: Petit (Žalobný návrh), Výživné medzi manželmi

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 132 ods. 1
161/2015 Z. z. – § 25
36/2005 Z. z. – § 71

11. Zriadenie záložného práva na majetok dlžníka odôvodňuje obavy z ohrozenia exekúcie; zmena spoločníka či konateľa dlžníka tieto obavy neodôvodňuje

Uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 2Cob/66/2017 zo dňa 17. 7. 2017

Anotácia:

Predmetom odvolacieho prieskumu bolo teda posúdenie skutočnosti, či boli alebo neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia uvedené v § 343 a nasl. CSP.

Právna veta:

- I. Existencia už dvoch záložných práv na majetok žalovaného je tou skutočnosťou, ktorá odôvodňuje obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia, pretože (ako bolo uvedené vyššie) prednostne sa zo zálohu uspokojujú pohľadávky záložných veriteľov; čo reálne odôvodňuje obavu, že pohľadávka žalobcu nezabezpečená zabezpečovacím opatrením nebude uspokojená, a to aj s prihliadnutím na právnu úpravu poradia záložných práv (§ 151k OZ); podľa ktorej sa právne vzťahy záložných veriteľov riadia princípom priority. Tento znamená, že právo pristúpiť k výkonu záložného práva má záložný veriteľ so skorším poradím pred záložným veriteľom s neskorším poradím a že najskôr sa uspokojí pohľadávka záložného veriteľa s najskorším poradím a až zo zvyšku, ak zostane, ďalšie pohľadávky v celosti, podľa poradia. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade, ak by boli v budúcnosti uvedené hnuteľné a nehnuteľné veci zabezpečené ešte aj ďalším záložným právom v prospech iných veriteľov, výrazne by sa zhoršilo postavenie žalobcu v prípade výkonu rozhodnutia (ak by zabezpečovacie opatrenie vydané nebolo).
- II. Len pre úplnosť odvolací súd udáva, že prípadná zmena v osobe spoločníka alebo konateľa žalovaného obavu z ohrozenia exekúcie nezakladá. Uvedenými zmenami totiž nedochádza k zmenšeniu majetku spoločnosti, ktorý možno postihnúť exekúciou.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Zabezpečovacie opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 343 ods. 1

12. Na rozhodovanie o sťažnosti nemožno analogicky použiť ustanovenia CSP o odvolaní

Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 14Cob/27/2018 zo dňa 20. 8. 2018

Anotácia:

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal proti žalovanému uloženia povinnosti na zaplatenie sumy 1.008 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Okresný súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu, proti ktorému platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor, v ktorom uviedol, že nároky priznané platobným rozkazom spôsobom a rozsahom uloženého plnenia neuznáva a tieto rozporuje, a to čo do právneho dôvodu i výšky. Súd rozhodol o zrušení platobného rozkazu v celom rozsahu. Žalobca podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Svoju sťažnosť žalobca odôvodnil tým, že odpor žalovaného spočívajúci len vo faktickej námietke neuznania nárokov priznaných žalobcovi čo do právneho dôvodu i výšky, nie je možné považovať za vecne odôvodnený odpor. Nakoľko žalovaný v podanom odpore neuviedol žiadne vecné alebo právne tvrdenia, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu, nedošlo tak k splneniu obligatórnej podmienky odporu.

Právna veta:

Zo systematického výkladu môžeme spoľahlivo ustáliť ten záver, že sťažnosť nie je opravným prostriedkom, ale prostriedkom procesnej obrany. Túto interpretáciu subsidiárne dopĺňa zákonodarca v dôvodovej správe, kde je táto skutočnosť konštatovaná *expressis verbis*. Sťažnosť ako prostriedok procesnej obrany nemožno stotožňovať s opravným prostriedkom, akokoľvek z pohľadu ústavnoprávneho ide v oboch o dostupné prostriedky nápravy. Z tohto dôvodu nemožno analogicky aplikovať pri rozhodovaní sudcu o sťažnosti ustanovenia o odvolaní.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Sťažnosť

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 239 až § 250

13. Konkurzný spis nie je verejným registrom či zoznamom v zmysle § 185 ods. 2 CSP; k okruhu uvedených verejných registrov a zoznamov

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/20/2018 zo dňa 24. 1. 2019

Anotácia:

Žalovaný sa nedostavil na pojednávanie v konkurznom konaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný. Žalovaný pripustil, že nevyužil možnosť vyjadriť sa v stanovenej lehote k žalobe, ale poukázal na dôležitú skutočnosť, že popierací prejav pohľadávky žalobcu pôvodným správcom bol riadne zapísaný do zoznamu pohľadávok, ktorý bol riadne a v zákonnej lehote uložený na súde. Súd mal teda možnosť aj oprávnenie zistiť pravdivý a presný skutkový stav vecí zo zoznamu pohľadávok uloženého pôvodným správcom na súde. Ak by okresný súd postupoval s odbornou starostlivosťou a vykonal by aj dokazovanie prostredníctvom na súde uloženého zoznamu pohľadávok, dospel by k inému skutkovému zisteniu, ako uvádza v napadnutom rozhodnutí, a to že pôvodný správca v súlade s § 32 ods. 5 ZKR popretie pohľadávky riadne zdôvodnil a zdôvodnenie zapísal do zoznamu pohľadávok.

Právna veta:

I keď za určitých okolností môže súd vykonať dokazovanie nad rámec dôkazov predložených stranami, ustanovenie § 185 ods. 2 CSP, na ktoré poukázal žalovaný v odvolaní, sa týka dokazovania verejnými registrami a zoznamami. Do tejto kategórie možno zaradiť napr. Obchodný register, Register exekúcií, Register záložných práv, Kataster nehnuteľností a podobne, ale konkurzný spis úpadcu nie je verejným registrom a preto sa dokazovanie súdu bez návrhu strán netýka nahliadania do konkurzného spisu.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Dokazovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 185 ods. 2

14. K včasnosti ospravedlnenia neprítomnosti žalovaného a k zrušeniu rozsudku pre zmeškanie z dôvodu choroby splnomocnenca, ktorý súdu nedoložil plnú moc do pojednávania

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Cob/234/2017 zo dňa 14. 8. 2018

Anotácia:

Súd prvej inštancie poukázal na tú skutočnosť, že v danom prípade predvolanie na pojednávanie bolo doručované žalovanému dňa 18.08.2016, bol poučený o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 v spojení s § 137 CSP. Žalovaný neúčast neospravedlnil.

Na pojednávaní žalobca navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Súd konštatoval, že boli splnené podmienky na jeho vydanie a preto rozhodol v súlade s petitom žaloby.

Právna veta:

- I. Za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávaní sa považuje také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania. Ak sa žalovaný nestihne ospravedlniť, môže využiť postup podľa § 277 C.s.p. (zrušenie rozsudku pre zmeškanie). Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedľuje svoju neprítomnosť na pojednávaní musí posúdiť súd. Súd prvej inštancie mal za to, že zdravotné dôvody sú vážnou okolnosťou, ktorá je podľa súdnej judikatúry dôvodom na odročenie pojednávania. Ospravedlnenie a teda ani návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie však neakceptoval z dôvodu, že v spise sa nenachádzala plná moc pre splnomocnenca. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný bol povinný doručiť plnú moc ihneď po vystavení, v opačnom prípade nemožno plnomocenstvo ani dodatočne uznať. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil.
- II. Zo samotného procesného poučenia, ktoré súd doručil žalovanému spolu s predvolaním, vyplýva, že ak sa dá žalovaný zastupovať, je potrebné, aby zástupca predložil plnomocenstvo už na prvom pojednávaní. V tomto prípade sa prvé pojednávanie uskutočnilo práve dňa 17.10.2016, pričom zástupca disponujúci plnomocenstvom sa pre vážny dôvod (ochorenie) nemohol dostaviť a teda ani založiť plnomocenstvo do spisu. Z ničoho nevyplýva, že strana sporu je povinná doručiť do spisu plnomocenstvo ihneď po uzavretí mandátnej zmluvy t.j. po udelení plnomocenstva. Je postačujúce, aby tak urobila spolu s prvým úkonom splnomocnenca. Keďže prvým úkonom splnomocnenca mala byť prítomnosť na pojednávaní, bolo postačujúce, aby plnomocenstvo predložil na pojednávaní. Keďže na pojednávanie sa nedostavil, jeho telefonické ospravedlnenie súd prvej inštancie neakceptoval, ospravedlnenie v spojitosti s následným doložením plnomocenstva a dokladu PN je podľa odvolacieho súdu dôvodom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.
- III. Podľa § 274 C.s.p. v prípadoch, keď bol kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní, na ktorom sa nezúčastnil žalovaný, môže žalovaný za zákonom stanovených podmienok požiadať o zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Prvotným predpokladom je žalovaný zmeškal pojednávanie z ospravedlniteľného dôvodu, pričom tento dôvod je povinný preukázať. Keďže žalovaný preukázal, že splnomocnený zástupca sa nedostavil na pojednávanie z dôvodu ochorenia a teda pred začiatkom pojednávania nemohol predložiť ani plnú moc, ani potvrdenie od lekára, následné preukázanie dôvodu neprítomnosti ako aj doloženie plnomocenstva je ospravedlniteľným dôvodom a zákonným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Rozsudok pre zmeškanie žalovaného

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 89 ods. 1, § 92 ods. 1, § 274, § 277 ods. 1

15. V konaní o vyporiadaní BSM nemožno riešiť, či sú súčasťou BSM veci prevedené na tretie osoby. Prevod vozidla z BSM nie je bežnou vecou.

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11CoP/256/2017 zo dňa 19. 3. 2019

Anotácia:

Krajský súd Trnava v predkladanom rozhodnutí riešil spor o určenie, či hnutelné veci patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zo skutkového hľadiska sa spor týkal dvoch motorových vozidiel, ktoré manžel previedol na svojho otca; jedno z nich bolo následne otcom prevedené na tretiu osobu. Súd prvej inštancie žalobu zamietol s tým, že otázka určenia, či predmetné motorové vozidlá patria do BSM, musí byť riešená ako predbežná otázka v rámci konania o vyporiadaní BSM – na podaní samostatnej žaloby teda nie je daný naliehavý právny záujem.

Krajský súd Trnava však s názorom súdu prvej inštancie nesúhlasil a upozornil, že pokiaľ spor o určenie, či hnutelné veci patria do bezpodielového spoluvlastníctva, existuje ohľadom vecí prevedených (jedným z manželov) do vlastníctva tretích osôb, musí byť tento spor vždy riešený v samostatnom konaní, a nie v konaní o vyporiadaní BSM. Dôvodom je skutočnosť, že súdne rozhodnutie o vyporiadaní BSM by v prípade posudzovania vlastníctva uvedených vecí neprípustne zasahovalo do práv tretích osôb. Krajský súd Trnava okrem toho v súvislosti s riešením sporu výslovne uviedol, že prevod vlastníctva k motorovému vozidlu v BSM na tretie osoby nemožno považovať za bežnú vec; vždy preto vyžaduje súhlas oboch manželov.

Právna veta:

- I. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a existovalo v čase jeho zániku (tu v čase právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva). Vyporiadanie týchto práv a povinností sa však týka len vzťahov medzi manželmi a nijako nemôže zasahovať do práv a povinností tretích osôb. Stranami sporu sú bývalí manželia, nemôžu nimi byť tretie osoby (s výnimkou určitých prípadov, napr. právni nástupca niektorého manžela). V konaní o vyporiadaní BSM nie je vhodné riešiť predbežne otázku spoluvlastníctva bývalých manželov k veciam, pokiaľ tieto veci sú v súčasnosti už prevedené na tretie osoby, keďže takéto rozhodnutie súdu by v konečnom dôsledku (bez ohľadu na to, s akým výsledkom by si súd túto otázku vlastníctva predbežne posúdil) nepochybne predstavovalo neprijateľný zásah do práv tretích osôb.
- II. V súdenom prípade boli vozidlá scudzené a za ich súčasných vlastníkov sa považujú žalovaní 2/ a3/. Keďže tieto osoby nie sú účastníkmi konania o vyporiadaní BSM žalobkyne a žalovaného 1/, nebol by zákonným taký postup konajúceho súdu, ktorým by rozhodoval ako predbežnú otázku vlastníckeho práva k motorovým vozidlám, ktoré žalovaní 2/ a 3/ nadobudli (kúpou, darovacou, prípadne inou) zmluvou a cítia sa byť ich vlastníkami. Takýmto postupom by bola žalovaným 2/ a 3/, ktorí by boli rozhodnutím súdu dotknutí, odopretá legitímna ochrana ich práv a právom chránených záujmov.
- III. Iná situácia by nastala v prípade, ak by vozidlá neboli bývali prevedené na tretiu osobu a spornou medzi manželmi by bola iba otázka, či tieto veci sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov alebo sú vo výlučnom vlastníctve jedného z nich. V takom prípade nič nebráni súdu, vykonávajúcemu vyporiadanie ich BSM, aby otázku vlastníctva (spoluvlastníctva) posúdil sám ako predbežnú, čo však nie je uvedený prípad.
- IV. Pojem „bežná vec“ nie je v Občianskom zákonníku definovaná, preto pri posudzovaní či ide o vec bežnú alebo nie, treba vychádzať z okolností konkrétneho prípadu s prihliadnutím na povahu a hodnotu veci ako aj účel, na ktorý slúži a pod. V zmysle ustálenej súdnej praxe predaj alebo darovanie motorového vozidla za bežnú vec považovať nemožno a ak k tomu dôjde vo vzťahu k motorovému vozidlu, ktoré je spoločným majetkom manželov, vyžaduje sa k platnosti takéhoto právneho úkonu súhlas ich oboch. Pokiaľ takýto súhlas jedným z nich nebol daný, považuje sa právny úkon urobený druhým manželom za relatívne neplatný.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 40/1964 Zb. – § 145 ods. 1, § 149 ods. 3
160/2015 Z. z. – § 137 písm. c)